

Arrest

nr. 194 866 van 10 november 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X
3. X

4. X
5. X

in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MORJANE
Kolenmarktstraat 83
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, in eigen naam en de vierde verzoeker en de vijfde verzoekster ook als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 26 juni 2017 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 mei 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, aan de verzoekende partijen op 26 mei 2017 ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 juni 2017 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. MORJANE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De eerste verzoekster, de vierde verzoeker en de vijfde verzoekster, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, komen op 14 december 2009 België binnen zonder enig identiteitsdocument en vragen op dezelfde dag asiel aan. Op 21 december 2010 beslist de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 60 695 van 29 april 2011 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de eerste verzoekster, de vierde verzoeker en de vijfde verzoekster.

1.2. Op 15 maart 2010 en op 9 mei 2010 dienen de eerste verzoekster, de vierde verzoeker en de vijfde verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Op 5 oktober 2011 worden deze aanvragen ongegrond bevonden.

1.3. Op 17 mei 2011 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris ten aanzien van de eerste verzoekster een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

1.4. Op 12 oktober 2011 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris ten aanzien van de vierde verzoeker en de vijfde verzoekster een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

1.5. Op 28 oktober 2011 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet. Op 31 januari 2012 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

1.6. Op 15 februari 2012 dienen de eerste verzoekster en de tweede en de derde verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet. Op 15 maart 2012 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

1.7. Op 20 februari 2012 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet. Op 24 september 2012 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard en wordt ten aanzien van de derde en de vierde verzoeker een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod van drie jaar en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) genomen.

1.8. Op 27 maart 2012 wordt aan de eerste verzoekster en de tweede en de derde verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.9. Op 10 april 2012 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet. Op 26 juli 2012 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

1.10. Op 17 oktober 2012 zijn de derde en de vierde verzoeker zonder verzet vertrokken.

1.11. Op 23 november 2012 dienen de eerste verzoekster, de tweede verzoeker en de vijfde verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet. Op 13 september 2013 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard en wordt hen tevens bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.12. Op 26 juni 2015 wordt ten aanzien van de vierde verzoeker een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) genomen.

1.13. Op 26 juni 2015 wordt de vierde verzoeker tevens een inreisverbod (bijlage 13*sexies*) voor vier jaar opgelegd. Bij arrest nr. 156 617 van 18 november 2015 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing.

1.14. Op 10 juli 2015 is de vierde verzoeker zonder verzet vertrokken naar Armenië.

1.15. Op 18 februari 2016 wordt ten aanzien van de verzoekende partijen een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) genomen. Bij arresten met nrs. 163 056, 163 058, 163 064 en 163 067 van 26 februari 2016 en nr. 163 308 van 29 februari 2016 beveelt de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissingen. Nadat deze beslissingen op 4 april 2016 worden ingetrokken, verwerpt de Raad bij arresten met nrs. 169 222, 169 223, 169 224 en 169 225 van 7 juni 2016 en 169 392 van 9 juni 2016 de beroepen tot nietigverklaring van deze beslissingen en heft hij de bevolen schorsing op.

1.16. Op 18 februari 2016 wordt de derde verzoeker, de vierde verzoeker en de vijfde verzoekster tevens een inreisverbod (bijlage 13sexies) voor twee jaar opgelegd. Bij arresten met nrs. 163 056, 163 058 en 163 067 van 26 februari 2016 verwerpt de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissingen. Nadat deze beslissingen op 4 april 2016 worden ingetrokken, verwerpt de Raad bij arresten met nrs. 169 223, 169 224 en 169 225 van 7 juni 2016 ook de beroepen tot nietigverklaring van deze beslissingen.

1.17. Op 13 mei 2016 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

1.18. Op 30 juni 2016 dienden de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.18.1. Op 26 oktober 2016 wordt de aanvraag uit punt 1.18. onontvankelijk verklaard voor wat betreft de in hoofde van de vierde verzoeker ingeroepen medische elementen en wordt de aanvraag voor het overige ontvankelijk verklaard.

1.18.2. Op 8 mei 2017 wordt de aanvraag uit punt 1.18. ongegrond bevonden. Dit is de thans bestreden beslissing die aan de verzoekende partijen op 26 mei 2017 ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing luidt als volgt:

(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 30.06.2016 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 26.10.2016, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door S. K. (...) die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 05.05.2017)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van "verlies van recht op verblijf".

*Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan S., K. (...) te willen overhandigen.
(...)"*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"1. Principes

Overwegende dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet laat gelden dat :
"(...)"

Overwegende dat de fysieke integriteit en de menselijke waardigheid worden gewaarborgd door artikelen 3 en 8 van het E.V.R.M.;

Overwegende dat artikel 3 E.V.R.M. stelt dat « (...)»;

Dat dit verbod absoluut is en het verbod inhoudt om iemand te verwijderen naar een land waar er een reëel risico op onterende behandeling bestaat;

Dat een schending van dit artikel bijgevolg ambtshalve kan worden opgeworpen;

Dat het EHRM het «non-refoulement» beginsel beschouwt als "inherent" aan artikel 3 E.V.R.M.; Dat dit ook inhoudt voor een staat die een bevel om het grondgebied te verlaten wil laten uitvoeren dat er een probleem kan ontstaan als er redenen bestaan dat de persoon aan een behandeling in strijd met artikel 3 E.V.R.M. zal worden onderworpen¹ ;

Overwegende dat het zorgvuldigheidsbeginsel zou kunnen omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de (vormelijke) voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (procedurele of formele zorgvuldigheid) en de betrokken belangen zorgvuldig inschat en afweegt, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad (materiële zorgvuldigheid);

Dat De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, het redelijkheidsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen; DAT Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, men voor een beslissing moet staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is²;

Overwegende dat artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen laat gelden dat :
"(...)"

Dat eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die rechtsgevolgen beogen te hebben voor één of meer bestuurden, afdoende gemotiveerd moeten zijn in de akte die de beslissing zelf bevat;

Dat drie voorwaarden moeten zijn vervuld opdat aan de materiële motiveringsplicht zou zijn voldaan, in die zin dat de motieven kenbaar moeten zijn in het administratief dossier, de motieven moeten juist en eveneens draagkrachtig zijn³;

Dat de draagkracht op vier elementen slaat, zijnde de logische consistentie (geen tegenstrijdigheden), de juridische aanvaardbaarheid (hanteren van de juiste wettelijke grond en de juiste interpretatie van de wet), de feitelijke aanvaardbaarheid (gebaseerd op de juiste en relevante feiten) en de beleidsaanvaardbaarheid (aansluitend bij het gevoerde beleid);⁴

2. Toepassing aan onderhavig geval

Overwegende dat, eerste onderdeel van het middel, in een aan vulling van 8.05.2017 (stuk 4) werd sesteld dat verzoekster ook kinesitherapie moet volgen;

Dat verwerende partij hier geen rekening mee heeft gehouden;

Dat verwerende partij gezien deze nieuwe elementen het dossier had moeten heropenen en verwijzen naar haar arts adviseur in plaats van een beslissing te nemen;

Dat dit een schending inhoudt van zorgvuldigheidsplicht, van artikel 9ter en de motiveringsplicht;

*Overwegende dat, tweede onderdeel van het middel, in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de medische zorgen en medicatie beschikbaar zijn volgens een bron genaamd MedCOI :
Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst/terugname:
Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):*

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is¹;

(...)

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de nodige specialistische opvolging en behandeling voor Mevr. S. (...) in Armenië beschikbaar is, evenals bloedonderzoeken ter controle van nier- en leverfunctie en ter controle van de immunosuppressie. De nodige medicatie of alternatieven zijn ook ter beschikking.

Dat de inhoud van de resultaten van MedCOI niet wordt uiteengezet in de bestreden beslissing; Dat de relevante paragrafen of pagina's niet worden vermeld in de motivering van de bestreden beslissing; Dat bijgevolg moet worden vastgesteld dat verwerende partij, verzoekende partij in de onmogelijkheid zet om te begrijpen op welke feitelijke elementen de bestreden beslissing is gebaseerd.

Dat bijgevolg de motivering niet afdoende is. Dit des te meer nu verzoekster elementen neerlegde betreffende de onbeschikbaarheid van haar medicatie (bijlage 9 van de 9ter aanvraag - stuk 3)

Dat een schending dient te worden vastgesteld van artikel 9ter en de motiveringsplicht,

Daarnaast moet worden benadrukt dat in het « Livre blanc sur l'autorisation de séjour pour raisons médicales (9ter) »⁵ wordt vastgesteld dat « le projet MedCOI dispose de 3 sources⁶ d'informations pour alimenter sa base de données dont la première représente des médecins anonymes rémunérés pour cette tâche et les deux suivantes des entreprises internationales commerciales. Ces 2 sociétés sont destinées à procurer des services médicaux et de rapatriement principalement à des expatriés affiliés par leur compagnie, il ne s'agit pas de références permettant de juger de l'accessibilité à la population locale aux soins médicaux qu'elle nécessite. Il est à noter également que ce projet MedCOI se dégage de toutes responsabilités concernant l'accessibilité au traitement. »⁷

Dat hieruit volgt dat wanneer verwerende partij zich naar dit stuk refereert voor lokale bevolking zoals verzoekster en haar familie, zij aan haar zorgvuldigheidsplicht faalt.

Dat een schending van het zorgvuldigheidsplicht al dan niet in combinatie met artikel 9ter dient te worden vastgesteld;

*Overwegende dat, derde onderdeel van het middel, de bestreden beslissing verwijst naar:
Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst/terugname:*

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen afgegeven worden. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Terwijl

"Uit het arrest Paposhvili (EHRM 13 december 2016 (GK), nr. 41738/10, par. 183) blijkt dat onder deze uitzonderlijke gevallen, niet alleen worden begrepen situaties van verwijdering van ernstig zieke personen waar er sprake is van een onmiddellijk en nakend levensgevaar, enerzijds, maar ook situaties worden begrepen van verwijdering van ernstig zieke personen bij wie er ernstige aanwijzingen zijn dat er een reëel risico bestaat op blootstelling aan een ernstige, snelle en onomkeerbare achteruitgang van de gezondheidstoestand met intens lijden tot gevolg of een aanzienlijke verkorting van de levensverwachting door het gebrek aan of toegang tot een adequate behandeling van de ziekte in het ontvangstland, anderzijds.

Volgens het EHRM beantwoorden slechts deze twee situaties van verwijdering van ernstig zieke vreemdelingen aan de hoge drempel die geldt voor de toepassing van artikel 3 van het EVRM."

Dat de motivering van de bestreden beslissing niet antwoordt op de elementen aangehaald door verzoekster in haar aanvraag dat hoewel zij elementen heeft aangehaald betreffende de kwaliteit van gezondheidszorg in Armenië, verzoekster ook andere elementen heeft aangehaald namelijk:

- Materiele toegang : enkel 11 specialisten reumatologen bestaan in Armenië,
- Financiële toegang : corruptie maakt het zeer moeilijk om de bestaansmiddelen te hebben om een dokter te kunnen betalen.

Dat desbetreffende niets terug te vinden is noch in het administratief dossier noch in de motivering van het medisch advies en de bestreden beslissing;

Dat deze elementen niet in achtging werden genomen door verwerende partij voor het nemen van de beslissing;

Dat bijgevolg, verwerende partij geen rekening houdt met de elementen ingeroepen door verzoeker;

Dat de motivering niet afdoende is; Dat er een schending van de motiveringsplicht en artikel 9ter dient te worden vastgesteld;

Overwegende dat, vierde onderdeel van het middel, de bestreden beslissing stelt dat:

In Armenië is er een pakket aan basiszorg dat gratis is voor iedereen. Dit bevat de ambulante en poliklinische zorgen en diensten. Medicatie dient betaald te worden. Mensen die tot een bepaalde sociale kwetsbare groep behoren krijgen een breder pakket van gratis zorgen en de benodigde medicatie is eveneens gratis.²

Terwijl, verzoekster meer dan de basiszorg nodig heeft maar ook de secundaire gezondheidszorg en materiele en financiële toegang tot de specialisten; Dat verzoekster niet behoort tot een sociale kwetsbare groep die haartoegang zou kunnen geven tot een breder pakket;

Dat opnieuw geen rekening werd gehouden met al de elementen van het dossier;

Dat verwerende partij geen rekening houdt met de individuele situatie van de familie; Dat dit een schending inhoudt van de zorgvuldigheidsplicht alsook met motiveringsplicht en artikel 9ter van de vreemdelingenwet;

Overwegende dat, vijfde onderdeel van het middel, de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat : Voor arme families is er een familiales sociale uitkering. De uitkering wordt aangepast aan de graad van armoede en de samenstelling van het gezin. Hoe moeilijker de situatie, hoe hoger de uitkering.³ Er bestaat daarnaast ook hulp voor personen die ais werkloos geregistreerd zijn. Dit zijn mensen die geen werk hebben, werk zoeken en ten minste 1 jaar gewerkt hebben. Zij krijgen een werkloosheidsuitkering gedurende maximaal 1 jaar.⁴

Betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat betrokkene geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in haar land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat zij niet zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Bovendien geldt de beslissing eveneens voor haar echtgenoot en meerderjarige zonen en schoondochter. Zij kunnen bovendien hun steentje bijdragen in de financiële situatie van het gezin.

Terwijl, blijkt uit de documenten van verwerende partij (document IOM, Country fact sheet armenia, augustus 2014 p. 8) dat deze uitkering is voor families met minderjarige kinderen; dat dus enkel het koppel M. (...) en M. (...) deze uitkering kan verkrijgen nu zij ouders zijn van een minderjarig kind;

Dat gezien hun situatie en volgens bovenvermeld document blijkt dat zij enkel 9000 AMD kunnen verkrijgen, namelijk 16€ per maand; Dat indien zij dit bedrag wensen te delen met de rest van de familie, dit nog onvoldoende is om toegang te krijgen tot medicatie en zorgen voor eerste verzoekster;

Dat de echtgenoot van verzoekster 55 jaar oud is en gezien de werkloosheidhoogte in Armenië namelijk 16% het niet waarschijnlijk is dat hij nog werk kan vinden;

Dat zijn twee meerderjarige zoons (M. (...) en A. (...)) meer dan waarschijnlijk zullen worden opgeroepen in het leger voor hun legerdienst zoals aangekaart in de regularisatieaanvraag;

Dat dit geen inkomsten zal opleveren aan de familie;

Dat bijgevolg de motivering van de bestreden beslissing geen rekening houdt met de elementen aangehaald in de aanvraag nog met de individuele situatie van verzoekers;

Dat dit een schending inhoudt van artikelen 2 en 3 van de motiveringswet alsook artikel 9ter en de zorgvuldigheidsplicht;

Overwegende dat, zesde onderdeel van het middel, de beslissing geen serieus en grondige analyse maakt van de grief van verzoekers;

Dat in hun aanvraag deze grief als volgt werd uiteengezet:

"B. Toestand en ernst van de ziekte

Verzoekster lijdt aan Reumatoïde artritis.

Reumatoïde artritis (RA) is een chronische inflammatoire systemische aandoening waarbij ontstekingen van de gewrichten op de voorgrond staan. Het betreft een chronische, symmetrische poly-artritis van vooral pols-, hand- en voetgewrichten die leidt tot pijn, stijfheid, radiologische schade en functieverlies. Het is een chronische ziekte waarbij de patiënt lijdt aan opstoten.

Bij reumatoïde artritis (RA) heeft de patiënt vaak te maken met verschillende zorgverleners. De behandeling omvat medicijnen, een operatie of helpen met hulpmiddelen. (stuk 4)

Dit blijkt ook uit de andere stukken van het medisch dossier van verzoeker (Stuk 2)

Verzoekster behandeling :

- Lederraxaat 2.5 mg : 6co/week

- Foliumzuur

- Paracetamal

- Cilofenac

- Redrol 8 mg

- Omeprazole

Haar behandeling is levenslang nodig.

Zij werd gehospitaliseerd in neurologie op 2.04.2016 en op reumatologie op 19.05.2016.

Een regelmatige opvolging van haar medicatie is nodig, van een laboratorium en van klinisch onderzoek.

Dat bijgevolg niet betwist kan worden dat verzoekster aan een ernstige aandoening lijdt die zijn fysieke en psychische integriteit in gevaar brengt in geval van stopzetting van medicatie.

Indien u de medische conclusies van deze specialist zou willen betwisten verzoekt verzoekster u ertoe dat zij wordt onderzocht door een reumatoloog.

C. Algemene situatie in Armenië - Beschikbaarheid en toegankelijkheid van de gezondheidszorg

Dat blijkt uit de site pharm.am, dat de belangrijkste medicatie voor verzoekster niet beschikbaar is volgens pharm.am. (stuk 9)

Dat er volgens de site doctors.am, amper 11 reumatologen bestaan voor heel Armenië. (stuk 7)

Dat de toegang tot gezondheidszorg in Armenië financieel zeer moeilijk is. (stuk 10, 11, 14)

Dat corruptie verregaand is in de gezondheidszorg. (stuk 10, 12, 14) dat patiënten vaak smeergeld moeten betalen.

Dat het gemiddelde salaris maar 310\$ bedraagt per maand welke niet voldoende zal zijn om de zorgen en medicatie van verzoeker te betalen.

Dat de prijzen van de apotheken hoger zijn dan de officiële prijs en verschillen van apotheek tot apotheek (stuk 12)

Dat de politieke situatie in Armenië deze laatste jaren ook is verergerd. Dat er een oorlog gaande is tussen Azerbeidzjan en Armenië.(stukken 17-18)

Dat de ziekte van verzoekster een chronische ziekte is waarbij verzoekster ook aan chronische pijn lijdt; Dat de pijnstillende medicatie zeer moeilijk verkrijgbaar is; (stuk 16)

Dat de Verenigde Naties in een nationaal rapport betreffende Armenië hebben vastgesteld dat er steeds problemen zijn ten aanzien van toegang tot de gezondheidszorg. (stuk 15)

Dat het geheel van deze elementen de toegang tot gezondheidszorg ook vermoeilijkt.

Dat een terugkeer naar haar herkomstland, zonder behandeling, een leven met hevige pijn voor verzoekster een ontorende en vernederende behandeling zou uitmaken;

Daarnaast, gezien de algemene situatie betreffende de gezondheidszorg in Armenië, is de enige efficiënte behandeling de voortzetting van de behandeling van verzoekster in België door gespecialiseerde dokters.

In het licht van deze elementen, zult u begrijpen dat het onmogelijk voor verzoeker is om terug te keren naar Armenië, enerzijds gelet op de ernst van zijn ziekte en, anderzijds gelet op het feit dat hij niet van een adequate behandeling kan genieten in zijn herkomstland. Een verwijdering zou een reëel risico uitmaken voor zijn fysieke en psychische integriteit alsook voor zijn recht op het leven. zijn terugkeer zou in strijd zijn met artikel 9ter van de wet van 1980 en artikelen 2 en 3 van het E. V.R.M..

Verzoekster voldoet dus aan de voorwaarden van artikel 9ter."

Dat blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing dat deze grief niet grondig werd onderzocht namelijk betreffende de elementen opgeroepen in de 9teraanvraag:

- Materiele toegang : enkel 11 reumatologen specialisten bestaan in Armenië,

- Financiële toegang : corruptie maakt het zeer moeilijk om de bestaansmiddelen te hebben om een dokter te kunnen betalen.

Dat deze elementen niet werden onderzocht;

Dat bijgevolg artikel 3 EVRM (procedureel luik) geschonden werd;

Dat volledigheidshalve verzoekende partij haar grief zoals aangehaald in casu herhaalt; Dat verwerende partij welke beslist dat een terugkeer naar het land van herkomst geen schending van artikel 3 EVRM (materieel luik), dit artikel schendt;

Dat daarenboven zij een hartdoening heeft gediagnosticeerd op 9.05.2017; Dat zij werd opgenomen in het ziekenhuis (stuk 5); Dat dit haar nood aan gezondheidszorg nog vermoeilijkt; Dat een grondige analyse zich opdringt;"

2.2. De verwerende partij antwoordt hierop als volgt in haar nota met opmerkingen:

"In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ;

- de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen ;

- het zorgvuldigheidsbeginsel ;

- het redelijkheidsbeginsel.

Betreffende de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991, laat de verweerder gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij tevens blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, vevat in de wetsartikelen waarvan verzoekende partij de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekende partij het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

Deze vermeldingen laten verzoekende partij toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

De uiteenzetting van verzoekende partij kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu de beschouwingen van verzoekende partij niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door haar geschonden geachte rechtsregels.

Gelet op het voorgaande is de verweerder de mening toegedaan dat dit aspect van het eerste middel van verzoekende partij onontvankelijk, minstens ongegrond is.

Verweerder laat gelden dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van art. 9ter Vreemdelingenwet.

*Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:
"(...)"*

Uit het administratief dossier blijkt dat het medisch dossier van verzoekende partij door de arts-adviseur aan een uitvoerig en degelijk onderzoek werd onderworpen, doch dat diende te worden besloten dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het land van herkomst.

In een eerste onderdeel stelt de verzoekende partij dat geen rekening werd gehouden met een aanvulling d.d. 08.05.2017 waarin wordt gesteld dat verzoekster ook kinesitherapie moet volgen.

De bestreden beslissing dateert van dezelfde dag zodat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging hiermee geen rekening kon houden.

De verzoekende partij heeft voldoende tijd gehad om haar medisch dossier aan te vullen.

Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich inderdaad te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. R.v.St. nr. 46.794, 30.3.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.).

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509, 29 juni 2007).

Uit het omstandig advies d.d. 05.05.2017 blijkt duidelijk dat de gezondheidsproblemen die werden aangehaald door verzoekende partij geen actuele aandoeningen uitmaken die een reëel risico inhouden voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling en dit gelet op het gegeven dat er in Armenië behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk is, terwijl de verzoekende partij ook kan reizen naar dit land.

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt duidelijk dat daarbij rekening werd gehouden met het medische verslag die verzoekende partij heeft voorgelegd, terwijl de arts-adviseur ook verwijst naar de verschillende door hem geraadpleegde bronnen, die ofwel online consulteerbaar zijn, ofwel kunnen worden nagegaan in het administratief dossier.

De kritiek in een tweede onderdeel dat de relevante paragrafen in het medisch advies moeten worden geciteerd, is dan ook niet dienstig.

In een derde onderdeel van haar enig middel levert de verzoekende partij kritiek op het onderzoek naar de beschikbaarheid van de nodige medische zorgen in het land van herkomst. De verzoekende partij heeft kritiek op het feit dat geen rekening werd gehouden met het feit dat enkel 11 specialisten reumatologen bestaan in Armenië en dat er ook corruptie is die de financiële toegang tot de zorgen bemoeilijkt.

Verweerder laat gelden dat door de arts-adviseur werd vastgesteld dat de voor de verzoekende partij vereiste medicatie en opvolging beschikbaar zijn in Armenië. Het loutere feit dat de toegang daartoe niet evident is, betekent niet dat de zorg niet toegankelijk is. Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat er in Armenië een pakket aan basiszorg is dat gratis voor iedereen, en dat mensen die tot ene bepaalde kwetsbare groep behoren een breder pakket krijgen en dat de benodigde medicatie tevens gratis is.

Uit het advies blijkt dat de toegang tot de noodzakelijke zorg (artsen, medicatie) wel degelijk aanwezig is, ondanks de kritiek dat er mogelijks sprake zou zijn van corruptie volgens de verzoekende partij.

In die zin:

"Door te verwijzen naar de corruptie in de gezondheidszorg en informele betalingen die gebeuren, toont verzoeker op zich niet aan dat de medische behandeling en opvolging niet toegankelijk zouden zijn in Armenië. Immers de door hem geciteerde passages tonen niet aan dat de onregelmatigheden een zodanige omvang hebben, dat hij hierdoor geen aanspraak zou kunnen maken op de medische behandeling en opvolging die vereist is, temeer nu hij slechts poneert, doch niet aantoonst dat hij op geen enkele manier zou kunnen instaan voor de mogelijke informele betalingen die gepaard gaan met de zorgverlening." (RvV nr. 176.683 dd. 20.10.2016)

"Waar verzoekende partijen nog verwijzen naar een passage waaruit blijkt dat er veel corruptie is inzake het gezondheidssysteem en er toch betaald wordt voor medische behandeling, dient vastgesteld dat uit deze passage geenszins blijkt dat de medische zorgen voor K.M. niet financieel toegankelijk zou zijn, dit temeer nu in die passage tevens melding wordt gemaakt van het feit dat ondanks de corruptie er toch medische zorgen gratis verstrekt worden, weze het dan van mindere kwaliteit en zij voorts ook niet aantoonst dat, zelfs indien zij zou moeten betalen voor medische zorgen, zij hiertoe financieel niet in staat zou zijn." (R.v.V. nr. 148 107 van 18 juni 2015)

"Uit de door verzoekers geciteerde passages uit de rapporten van Caritas International blijkt inderdaad dat corruptie een probleem vormt in Armenië en dat er voor medische zorgen soms steekpenningen moeten worden betaald. Deze algemene informatie over de situatie in Armenië vormt echter geen bewijs dat verzoekers verstoken zullen blijven van de nodige zorgen in Armenië." (R.v.V. nr. 142 008 van 26 maart 2015)

"Verzoekers betogen dat uit een verslag dat door de verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer werd gebruikt bij het opstellen van zijn advies blijkt dat de gezondheidszorg in Armenië niet voor alle burgers gratis is, dat de gezondheidszorg voor vrouwen moeilijk toegankelijk is, dat de kosten die verbonden zijn aan bepaalde medische behandelingen zeer hoog zijn en dat er vaak "informele betalingen" dienen te gebeuren om te kunnen genieten van medische zorgen. Met deze beschouwingen tonen zij evenwel niet aan dat de door verweerder aangestelde controlearts verkeerdelijk heeft gesteld dat er vormen van ondersteuning bestaan en dat niet blijkt dat verzoekers arbeidsongeschikt zijn en zij dus, wanneer zij al bepaalde medische kosten zouden dienen te dragen, hoe dan ook in staat dienen te worden geacht deze door middel van een inkomen uit een tewerkstelling te dragen. Ten overvloede moet worden gesteld dat verzoekers aangaven 8500 dollar te hebben besteed aan hun reis naar België, zodat geenszins blijkt dat zij minvermogend zijn in Armenië, een land waar zij, volgens hun eigen verklaringen, over een familiaal netwerk beschikken." (R.v.V. nr. 126 770 van 7 juli 2014)

In een vierde onderdeel stelt de verzoekende partij dat de familie niet behoort tot een sociaal kwetsbare groep en dat er derhalve ook geen gratis toegang is tot de nodige zorgen.

Echter, de verzoekende partij gaat voorbij aan de overweging van de ambtenaar-geneesheer dat verscheidene leden uit het kerngezin in staat zijn om te werken en dus in te staan voor eventuele kosten verbonden aan de medische zorgen van verzoekster.

In een vijfde onderdeel houden zij voor dat de echtgenoot van verzoekster 55 jaar is en dat het onwaarschijnlijk is dat hij nog werk kan vinden. Over de twee meerderjarige zonen beweert de verzoekende partij dat zij meer dan waarschijnlijk zullen opgeroepen worden voor hun legerdienst.

Deze beweringen zijn evenwel louter hypothetisch en worden niet ondersteund door enig objectief stuk.

De verzoekende partij slaagt er niet in aan te tonen dat geen van de familieleden in staat zou zijn om zich een toegang tot de arbeidsmarkt te verschaffen.

In een zesde onderdeel herhaalt de verzoekende partij de kritiek uit het derde onderdeel.

De verweerder verwijst dan ook naar de repliek op het derde onderdeel.

In zoverre de verzoekende partij nog verwijst naar de schending van artikel 3 EVRM, laat verweerder gelden dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel bevat.

De loutere afwijzing van een medische regularisatieaanvraag zonder bevel om het grondgebied te verlaten kan geen schending van artikel 3 EVRM met zich meebrengen.

Zie in deze zin:

"De Raad wijst er opnieuw op dat de bestreden beslissing geen verwijderingsbeslissing uitmaakt, zodat er geen risico bestaat op een schending van artikel 3 van het EVRM door het definitief worden van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing houdt enkel in dat verzoeker geen verblijfsrecht krijgt op basis van zijn aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De verweerder kan derhalve niet verweten worden geen onderzoek gedaan te hebben naar een eventuele schending van voormelde artikel 3 van het EVRM nu de bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten bevat." (R.v.V. nr. 144.757 dd. 04.05.2015)

Terwijl de schending van artikel 3 EVRM wel degelijk werd onderzocht, doch de ambtenaar-geneesheer tot het besluit is gekomen dat een terugkeer naar Armenië geen risico impliceert op een onmenselijke en/of vernederende behandeling aangezien de noodzakelijke zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn.

Voorts laat verweerder gelden dat uit overwegingen van de arts-adviseur nopens de toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in Armenië afdoende blijkt dat op gedegen wijze een onderzoek

werd gevoerd, waarbij niet eenzijdig werd gefocust op de positieve aspecten van de gezondheidszorg in Armenië, doch waarbij geheel zorgvuldig tevens de zwakkere punten werden aangehaald.

De verzoekende partij haar kritiek kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Verweerder stelt vast dat de verzoekende partij middels haar uiteenzetting in het middel schijnbaar een feitelijke herbeoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen lijkt te beogen, doch dienaangaande moet worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een dergelijke beoordeling niet kan maken.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderzoekt enkel of de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van de marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is (zie o.m. R.v.St. 17 januari 2007, nr. 166.820).

De verzoekende partij slaagt er evenwel niet in aannemelijk te maken dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een kennelijk onredelijke beslissing zou genomen hebben.

Het loutere feit dat verzoekende partij stukken heeft voorgelegd, waaruit zij zelf afleidt dat zij voldoet aan de voorwaarden van art. 9ter Vreemdelingenwet en op die grond moet worden gemachtigd tot verblijf, maakt uiteraard niet dat de aanvraag zonder meer gegrond dient te worden verklaard; zulks zou net een negatie zijn van de vereiste dat door de arts-adviseur een advies moet worden verstrekt, hetgeen in casu ook gebeurd is.

Gelet op het feit dat de arts-adviseur adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar het land van herkomst, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde om het advies van de arts-adviseur te volgen.

Terwijl het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als annulatierechter, niet toekomt zich in de plaats te stellen van de arts-adviseur noch van de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding bij het nemen van diens advies/beslissing, doch enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk is.

"De Raad wijst er op dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt dat de medische appreciatie van een aanvraag tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet gebeurt door een ambtenaar-geneesheer (...). In de mate dat verzoeker het niet eens is met het oordeel van de arts-adviseur en meent dat zijn aandoening wel ernstig is, vraagt hij om een nieuwe beoordeling van de medische gegevens van verzoeker. Dit laatste is echter een beoordeling die niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toekomt." (R.v.V. nr. 96.101 dd. 30.01.2013)

De beschouwingen van verzoekende partij falen in rechte en kunnen niet worden aangenomen.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond diende te worden verklaard.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel inclusief.

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen"

2.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van

29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze, wat impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Te dezen laten de verzoekende partijen in een derde en zesde middelonderdeel van het enig middel gelden dat niet werd geantwoord op de door hen in hun aanvraag aangehaalde argumenten dat er slechts 11 specialisten reumatologen in Armenië zijn en dat corruptie het aldaar zeer moeilijk maakt om de bestaansmiddelen te verwerven om een dokter te kunnen betalen.

In de door de verzoekende partijen op 30 juni 2016 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf (zie stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 3), die zich in het administratief dossier bevindt, wordt met verwijzing naar een stuk 7, dat een afprint bevat van een website en dat zich eveneens in het administratief dossier bevindt, gesteld dat er voor heel Armenië amper 11 reumatologen bestaan. Tevens wordt er in deze aanvraag, met verwijzing naar verschillende bij de aanvraag gevoegde stukken, op gewezen dat de toegang tot de gezondheidszorg in Armenië financieel zeer moeilijk is en dat de corruptie er in de gezondheidszorg verregaand is.

Evenwel blijkt noch uit de motivering van de bestreden beslissing, noch uit het advies van de arts-adviseur van 5 mei 2017, waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing en dat geacht dient te worden integraal deel uit te maken van de motivering van de bestreden beslissing, dat met deze argumenten rekening werd gehouden bij de beoordeling van de materiële en de financiële toegankelijkheid van de nodige medische zorgen en opvolging. Aldus werd niet geantwoord op de duidelijke in de aanvraag aangevoerde elementen met betrekking tot de toegankelijkheid van de voor de eerste verzoekster noodzakelijke behandeling.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt aangenomen.

2.3.2. Het verweer dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen voert, kan hieraan geen afbreuk doen.

Zij werpt op dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen niet enkel inhoudelijke kritiek leveren, maar dat zij tevens blijken kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing, zodat dient te worden besloten dat zij het vereiste belang ontberen bij de betrokken kritiek. Opdat aan de vereiste van de uitdrukkelijke motiveringsplicht uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen is voldaan, is evenwel niet voldoende dat in de bestreden beslissing motieven kunnen worden gelezen. Er dient tevens gemotiveerd te worden met betrekking alle in de aanvraag opgeworpen elementen. De loutere omstandigheid dat de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissing kennen, brengt niet met zich dat zij er geen belang bij zouden hebben de schending van de formele motiveringsplicht aan te voeren wanneer over bepaalde in hun aanvraag aangevoerde elementen niet wordt gemotiveerd. Te dezen valt de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht niet samen met de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht, zodat uit het gegeven dat de omstandigheid dat de verzoekende partijen grieven aanvoeren met betrekking tot de materiële motiveringsplicht niet kan worden afgeleid dat zij geen belang hebben bij het inroepen van de schending van de formele motiveringsplicht (cf. RvS 3 februari 2014, nr. 226.316, Schryvers).

Daarnaast laat de verwerende partij gelden dat *“door de arts-adviseur werd vastgesteld dat de voor de verzoekende partij vereiste medicatie en opvolging beschikbaar zijn in Armenië”* en dat *“(h)et loutere feit dat de toegang daartoe niet evident is, (...) niet (betekent) dat de zorg niet toegankelijk is”*. Voorts stelt zij dat *“(u)it het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat er in Armenië een pakket aan basiszorg is dat gratis (is) voor iedereen, en dat mensen die tot ene bepaalde kwetsbare groep behoren een breder pakket krijgen en dat de benodigde medicatie tevens gratis is”*. Uit deze motieven blijkt evenwel niet dat rekening gehouden werd met de bezorgdheid die de verzoekende partijen in hun aanvraag om machtiging tot verblijf hebben geuit omtrent de toegankelijkheid van de voor de eerste verzoekster noodzakelijke zorgen en opvolging door een reumatoloog, gelet op het beperkt aantal reumatologen in Armenië en de verregaande corruptie in de gezondheidszorg aldaar, waarbij zij er *in concreto* op hadden gewezen dat patiënten vaak smeergeld moeten betalen. De vaststellingen in het advies bieden hierop geen antwoord. In tegenstelling tot wat de verwerende partij in de nota met opmerkingen voorhoudt, blijkt uit het advies van de arts-adviseur niet dat de toegang tot de noodzakelijke zorg

aanwezig is “*ondanks de kritiek dat er mogelijk sprake zou zijn van corruptie volgens de verzoekende partij*”. Er wordt immers nergens gewag gemaakt van mogelijke corruptie.

Waar de verwerende partij ten slotte nog verwijst naar de arresten nrs. 176 683, 148 107, 142 008 en 126 770 van respectievelijk 20 oktober 2016, 18 juni 2015, 26 maart 2015 en 7 juli 2014 van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont de verwerende partij niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de vernoemde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, meer bepaald nu uit deze arresten niet blijkt dat de verzoekende partijen in die zaken reeds in hun aanvraag hadden gewezen op de corruptie in de plaatselijke gezondheidszorg. Aldus slaagt de verwerende partij er niet in om de in het verzoekschrift aangevoerde grief inzake de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen te weerleggen.

2.3.3. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een verder onderzoek van de overige grieven dringt zich niet langer op.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 mei 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 1116 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend zeventien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN